

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) z 26. januára 2006 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Handelsgericht Wien – Rakúsko) – Auto Peter Petschenig GmbH/Toyota Frey Austria GmbH

(Vec C-273/06) ⁽¹⁾

(Článok 104 ods. 3 prvý pododsek rokovacieho poriadku — Hospodárska súťaž — Dohoda o distribúcii motorových vozidiel — Výnimka podľa kategórie — Nariadenie (ES) č. 1475/95 — Článok 5 ods. 3 — Vypovedanie dohody dodávateľom — Nadobudnutie účinnosti nariadenia (ES) č. 1400/2002 — Potreba reorganizovať distribučnú sieť)

(2007/C 82/21)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Handelsgericht Wien

Účastníci konania vo veci samej

Žalobca: Auto Peter Petschenig GmbH

Žalovaný: Toyota Frey Austria GmbH

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Handelsgericht Wien – Výklad článku 5 ods. 3 prvej vety prvej zarážky nariadenia Komisie (ES) č. 1475/95 z 28. júna 1995 o uplatňovaní článku 85 ods. 3 Zmluvy na niektoré kategórie dohôd o distribúcii a servise motorových vozidiel (Ú. v. ES L 145, s. 25) a nariadenia Komisie (ES) č. 1400/2002 z 31. júla 2002 o uplatňovaní článku 81 ods. 3 Zmluvy na niektoré kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel (Ú. v. ES L 203, s. 30) – Vypovedanie dohody o distribúcii dodávateľom s výpovednou lehotou jedného roka odôvodnené potrebou reorganizovať distribučnú sieť ako celok alebo jej podstatnú časť z dôvodu nadobudnutia účinnosti nariadenia (ES) č. 1400/2002

Výrok uznesenia

1. Samotné nadobudnutie účinnosti nariadenia Komisie (ES) č. 1400/2002 z 31. júla 2002 o uplatňovaní článku 81 ods. 3 Zmluvy na niektoré kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel nevyvolalo potrebu reorganizácie distribučnej siete dodávateľa v zmysle článku 5 ods. 3 prvej vety prvej zarážky nariadenia Komisie (ES) č. 1475/95 z 28. júna 1995 o uplatňovaní článku [81] ods. 3 Zmluvy na niektoré kategórie dohôd o distribúcii a servise motorových vozidiel. Toto nadobudnutie účinnosti však mohlo podľa miery špecifickej organi-

zácie distribučnej siete jednotlivého dodávateľa vyvolať potrebu tak významných zmien, že tieto zmeny predstavujú skutočnú reorganizáciu v zmysle tohto ustanovenia.

2. Pokiaľ dodávateľ zavedie po nadobudnutí účinnosti nariadenia č. 1400/2002 selektívny distribučný systém, v rámci ktorého, na jednej strane, distribútori už nepodliehajú obmedzeniam, čo sa týka územia, na ktorom môžu predávať zmluvný tovar a, na druhej strane, schválení zmluvní servisní pracovníci môžu obmedziť svoju činnosť len na poskytovanie servisu opráv a údržby, môže to predstavovať reorganizáciu distribučnej siete v zmysle článku 5 ods. 3 prvej vety prvej zarážky nariadenia č. 1475/95. Je vecou vnútroštátnych súdov a rozhodcovských orgánov, aby posúdili, či pri zohľadnení všetkých konkrétnych okolností sporu, ktorý prejednávajú a najmä so zreteľom na dôkazy predložené dodávateľom s týmto cieľom, ide o takýto prípad.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 212, 2.9.2006.

Uznesenie Súdneho dvora (tretia komora) z 25. januára 2007 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Krajský súd v Prešove – Slovenská republika) – František Kovaľský/Mesto Prešov, Dopravný podnik Mesta Prešov, a. s.

(Vec C-302/06) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dodatkový protokol k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd — Vlastnícke právo — Energetické stavby umiestnené na súkromných pozemkoch bez poskytnutia náhrady vlastníkov — Nedostatok právomoci Súdneho dvora)

(2007/C 82/22)

Jazyk konania: slovenčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Krajský súd v Prešove

Účastníci konania

Odvolateľ: František Kovaľský

Odporca: Mesto Prešov, Dopravný podnik Mesta Prešov, a. s.

Vedľajší účastníci: Zuzana Petrová, Ondrej Valla

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Krajský súd v Prešove – Výklad článku 6 Zmluvy o EÚ ako aj článku 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Paríži 20. marca 1952 – Vlastnícke právo – Vnútroštátna právna úprava umožňujúca zriadenie energetických stavieb na súkromných pozemkoch bez nároku na náhradu pre vlastníka

Výrok uznesenia

Súdny dvor Európskych spoločností zjavne nemá právomoc odpovedať na otázky položené rozhodnutiami Krajského súdu v Prešove z 2. mája 2006 a 21. júla 2006.

(¹) Ú. v. EÚ C 249, 14.10.2006.

Žaloba podaná 13. decembra 2006 – Komisia Európskych spoločností/Talianska republika

(Vec C-503/06)

(2007/C 82/23)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: D. Recchia, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Talianska republika si tým, že región Liguria prijal a uplatňoval právnu úpravu týkajúcu sa povolení výnimiek zo systému ochrany voľne žijúceho vtáctva, ktorá bola v rozpore s článkom 9 smernice 79/409/EHS (¹), nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 9 tejto smernice,
- zaviazať Taliansku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V nadväznosti na sťažnosť sa Komisia dozvedela, že región Liguria schválil zákon č. 34 z 5. októbra 2001 so zámerom upraviť postup prijímania výnimiek zo systému ochrany voľne žijúceho vtáctva podľa článku 9 spomínanej smernice. Tento regionálny zákon bol zmenený a doplnený regionálnym zákonom č. 31 z 13. augusta 2002.

Podľa názoru Komisie regionálny zákon č. 34/2001, v znení zmien a doplnení, predstavuje povolenie zákonne loviť druhy vtáctva chránené smernicou, pretože:

- identifikuje všeobecne, svojvoľne a bez časového obmedzenia druhy, na ktoré sa vzťahuje výnimka, zatiaľ čo výnimka by mala skôr byť výnimočným aktom vedúcim k rozhodnutiu, ktoré treba prijať po overení existencie určitých vedeckých údajov,
- neupravuje povinnosť vo vzťahu k individuálnym opatreniam zakladajúcim výnimku uviesť jeden z abstraktných dôvodov, prečo možno udeliť výnimku podľa článku 9 smernice, a neupravuje povinnosť uviesť konkrétne dôvody, prečo určité opatrenie súvisí s požiadavkou uvedenou ako abstraktný dôvod,
- neupravuje dodržiavanie povinnosti overiť, či neexistujú iné uspokojivé riešenia, a neupravuje ani uvedenie orgánu povereného stanoviť, či sú splnené podmienky uvedené v článku 9 smernice.

Nezlučiteľnosť regionálneho zákona č. 34/2001, v znení zmien a doplnení, sa prejavuje na konkrétnych povoleniach na lov vtáctva, ktoré nepreukazujú, že neexistujú iné uspokojivé riešenia, a neuvádzajú ani abstraktné a ani konkrétne dôvody, prečo je výnimka nevyhnutná.

Región Liguria po uplynutí lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, teda 31. októbra 2006, zrušil regionálny zákon č. 34/2001, v znení zmien a doplnení, regionálnym zákonom č. 35/2006 z 31. októbra 2006 a prijal regionálny zákon č. 36/2006, ktorým sa povolil lov vtáctva na základe výnimky, ktorá však mala rovnaké znaky nezlučiteľnosti s článkom 9 uvedenej smernice, ako sa namietali v rámci predchádzajúceho regionálneho právneho rámca.

(¹) Smernica Rady č. 79/409/EHS z 2. apríla 1979 o ochrane voľne žijúceho vtáctva (Ú. v. ES L 103, s. 1; Mím. vyd. 15/001, s. 98).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale civile di Genova (Taliansko) 18. januára 2007 – Autostrada dei Fiori SpA, AISCAT, Associazione Nazionale dei Gestori delle Autostrade/Governo della Repubblica italiana, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Azienda nazionale autonoma delle strade (ANAS)

(Vec C-12/07)

(2007/C 82/24)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale civile di Genova